

ಡಾ.ವಿನೋದ ಭೆಬ್ಬಿ

ಸಾವೆಂದರೆ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ನೀವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಭಯದ ಬದಲು ಕುತೂಹಲ, ಋಷಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಯಾಕೆನಿಸಬಾರದು?

321: ಹೊಸ ದಾರಿ - 61

ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಕೋವಿಡ್ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಾವು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾವು ಹೇಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾವೆಂದರೆ ಬದುಕಿನ ನಂತರದ್ದು, ಅಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಎಂದು ಹೋದರಸಲ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನು, ಸಾವನ್ನು ಬದುಕಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಹಂತ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ? ಜೀವಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೆ ಆಯಾಮಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸೋಣ.

ನಾವು ಸಾವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊರತೆಯಿದೆ. ದೇಹವು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಬದುಕಿದೆಯೆಂದೂ, ಪ್ರಾಣವು ಬೇರ್ಪಟ್ಟರೆ ಸಾವೆಂದೂ ನಿಖರತೆಯಿಂದ ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೀವವನ್ನು ದೇಹದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ - ಕಾಮಕೂಟವನ್ನು ಮಿಲನವೆನ್ನದೆ ಸಂಭೋಗ ಎಂದಂತೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಶರೀರವೂ ನನ್ನದಿರುವಂತೆ ಜೀವವೂ ನನ್ನದಷ್ಟೆ? ಈಗ, ಜೀವಹೋದ ದೇಹದ ಬದಲು ದೇಹಬಿಟ್ಟು ಜೀವದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸೋಣ. ದೇಹದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಶರೀರ, ಆತ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಜ್ಞೆ (consciousness) ಚೈತನ್ಯ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಗೆಹರಿಯದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಳೀಕರಿಸಿ ಜೀವ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಕರೆಯೋಣ. ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಜೀವ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಜೀವ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ನನಗೆ ಹೊಳೆದ ಕೆಲವು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕಲ್ಪನೆ 1: ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಿದೆಯೆ? ನಾನೊಂದು ದಿನ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ನಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮರದಿಂದ ಎಲೆಯೊಂದು ಉದುರಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದು ಹಸಿರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮರದಲ್ಲಿ ಜೀವವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವವಿದೆಯೆ? ಅದು ಹಸಿರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಹಸಿರು ದ್ರವ್ಯವು ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಬಳಸಿ ಗ್ಲೂಕೋಸ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದರಿಂದ ಜೀವವಿದೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಮರದಿನ ನೋಡಿದರೆ ಹಸಿರಾಗಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಹುಳುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಎಲೆ ಬಾಡಿ, ಮಣ್ಣಿನೊಡನೆ ಒಂದಾಯಿತು. ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿತು. ಜೀವವು ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇತ್ತು, ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗ ಎಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು? ಮರದಿಂದ ಬೇರ್ಪಟ್ಟಾಗಲೋ, ಹುಳುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೋ, ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾದಾಗಲೋ? ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ಎಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜೀವವು ಹುಳುಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು (ಯಾಕೆ? ಎಲೆಯಿಂದ ತಾನೇ ಹುಳುಗಳು ಬದುಕುವುದು?). ಹುಳುಗಳಿಂದ ಮಣ್ಣಿಗೆ, ಗಾಳಿಗೆ, ನೀರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹೀಗೆ ವಿಶ್ವದೆಲ್ಲೆಡೆ ಹರಡಬಹುದು ಎಂದಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಎಲೆ ಯಾವಾಗ ಸತ್ತಿತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದೇ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ನಮಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ? ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ!

ಕಲ್ಪನೆ 2: ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ನಾವು! ಮನೋವೈದ್ಯಚಿಕಿತ್ಸಕ ದೀಪಕ್ ಚೋಪ್ರಾ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ: ನೀವು ಪ್ರತಿಸಲ ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಂಡ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ (ಅಂದರೆ 6 ರ ಮುಂದೆ 21 ಸೊನ್ನೆಗಳು) ಆಮ್ಲಜನಕದ ಅಣುಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಬಿಡುವ ಗಾಳಿಯಲ್ಲೂ ಅಸಂಖ್ಯ ಅಂಗಾರಾಮದ ಅಣುಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಸಲದ ಆಹಾರವು

ಅರಗುವಾಗ ಜಠರದ ಒಳಪದರದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜೀವಕೋಶಗಳು ಸಾಯುತ್ತವೆ - ಕೆಲವೇ ತಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮರುಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ ಕೂಡ. ನಮ್ಮ ಚರ್ಮದ ಜೀವಕೋಶಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಉದುರಿ ಅವುಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಹೊಸ ಕೋಶಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ (ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡದೆ ಮೈ ಉಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಣ್ಣಿನಂತೆ ಸಿಗುವುದು ಇವೇ). ಹೀಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಹೊಸ ಚರ್ಮ ಧರಿಸುತ್ತೇವೆ; ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮೂಳೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಶರೀರ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಇನ್ನು, ನಾವು ವಿಸರ್ಜಿಸಿದ ಗಾಳಿ, ಮಲಮೂತ್ರ, ಮುಂತಾದ ಕಣಗಳಿಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇವು ವಿಶ್ವವಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತ ಇತರರ ಕಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತವೆ. ಇದರ್ಥವೇನು? ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧ, ಕ್ರಿಯೋಪಾತ್ರ, ಕ್ರಿಸ್ತ, ಅಶೋಕ, ಚಂಗೇಜ್ ಖಾನ್, ಹಿಟ್ಟರ್ ಯಾರಾರಾರ ಕಣಗಳಿವೆಯೋ ಹೇಳಲಾಗದು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವಿಗ ಹೊಂದಿರುವ ಕಣಗಳು ಯಾವಯಾವ ಶರೀರಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಹೊರಟವೆಯೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅಂದರೆ, ಈ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ನೀವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಭಯದ ಬದಲು ಕುತೂಹಲ, ಋಷಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಯಾಕಾಗಬಾರದು?

ಕಲ್ಪನೆ 3: ಸಾವಿನ ನಂತರವೂ ಬದುಕಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆ? ಎಂಥಾ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ? ಹೌದು, ಬದುಕುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ ನೀವು ನಂಬಲಾರಿರಿ. ಇದನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಮೂರು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿವೆ: ಒಂದು: ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನವರಲ್ಲಿ 23 ಜೊತೆ ವರ್ಣತಂತುಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಜೀವವಾಹಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಶರೀರವು ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ತಾಯಿಯಿಂದಲೂ ಇನ್ನರ್ಧ ತಂದೆಯಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಶರೀರದಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ತಂದೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಧ ತಾಯಿ ಜೀವಂತ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ನಿಮಗೆ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ನೀವು ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಅಜರಾಮರ ಆದಂತೆ!

ಎರಡು: ನಾವು ಮಾತಾಡುವಾಗ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, 'ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೆ?' ಎಂದೆನ್ನುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಪ್ರಯೋಗ ನೋಡಿ: ಅವರಿನ್ನೂ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. (ಆದರೇ, 'ನಮ್ಮಜ್ಜ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದರೆ') ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ? ಮಹಾತ್ಮರು ಮರೆಯಾದರೂ ಅವರ ತತ್ವಾರ್ಥಗಳು ಅವರನ್ನು ಚಿರಕಾಲ ಜೀವಂತವಾಡುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಸಾಯುತ್ತಾರೆ; ಮಹಾತ್ಮರು ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ! ಹಾಗೆಯೇ, ನಿಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವಷ್ಟು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವೂ ಜೀವಂತ ಉಳಿಯುತ್ತೀರಿ!

ಮೂರು: ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಮಿದುಳನ್ನು ಮೀರಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ (ಉದಾ. ಮಗುವಿನ ಸೃಜನಶೀಲತೆ). ನಮ್ಮ ಶರೀರದ ಜೀವಂತಿಕೆಯು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳ್ಳದೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ (ಉದಾ. ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪುಓರಣ, ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ). ಹಾಗೆಯೇ, ಭೂಮಿಯ ಮೂಲವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾವು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದೇವೆ. ಆಗಸದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇತರ ಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಪಯಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಶ್ವದ ಇತರ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಯತ್ನವಂತೂ ಸದಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಗೂ ಗಹನವಾದ ಬದುಕು 80-90 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪಡದಿರದ ಶರೀರದೊಂದಿಗೆ ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು, ಕೆಲವರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ: ನಾವು ಬದುಕನ್ನು ಒಂದು ಶರೀರದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಶರೀರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲೆವು! ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾವಿನ ಹೊರತಾದ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ: 8494933888;

Email: vinod.chebbi@gmail.com